

UCHWAŁA Nr XXXIV/578/13 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO

z dnia 25 marca 2013 roku w sprawie zmiany Uchwały Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 roku w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Data utworzenia	2013-03-25
Numer aktu	578
Akt prawa miejscowego	
Jednolity identyfikator aktu w dzienniku urzędowym	

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 z późn. zm.), art. 23 ust. 2 oraz art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) Sejmik Województwa Małopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1

W Uchwale Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 roku w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następującą zmianę:

- w § 3 ust. 3 dodaje się pkt 5 o brzmieniu:

"5) wydobywania z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, realizowanego w ramach szczególnego korzystania z wód na podstawie art. 37 i art. 122 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 145 z późn. zm.), jeśli wynika ono z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia swobodnego spływu wód oraz lodów, po uzgodnieniu z właścicielem wody niezbędnego zakresu wydobycia."

§ 2

Pozostałe zapisy Uchwały Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 roku w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie ulegają zmianie.

§ 3

Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Województwa Małopolskiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z Uchwałą Nr XVIII/299/12 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 lutego 2012 r. na terenie

Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje zakaz „wydobycia do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów”. Z jego treści wynika, że w obszarze tym nie można wydobywać żwiru, kamieni w ramach szczególnego korzystania z wód.

Zakaz ten jest ważnym instrumentem ochrony środowiska, gdyż konsekwencjami nadmiernej eksploatacji materiału dennego oprócz zniszczeń w świecie przyrody są erozja denna i obniżenie dna rzeki oraz idące za tym obniżenie zwierciadła wód gruntowych, intensyfikacja powodzi w niższych odcinkach biegu rzeki oraz naruszenie struktury mostów i umocnień brzegowych. Obecnie wszystkie główne rzeki polskich Karpat, ich beskidzkie i podhalańskie dopływy, a także Wisłę w jej górnym biegu cechuje wyraźny niedobór aluwii. W XX wieku rzeki te wyraźnie się wcięły – na skutek ich regulacji, przegrodzenia zbiornikami zaporowymi, zmian użytkowania zlewni oraz poboru rumowiska z koryt. W karpacczych dopływach Wisły wielkość tego wcięcia wyniosła od 0,5 do 3,8 m. Przykładowo dno Dunajca na terenie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obniżyło się w XX wieku o ok. 3 m.

Ponadto aluwia naniesione przez wody rzeki i osadzone w jej korycie lub na terasie rzecznej mają duże znaczenie dla zachowania równowagi biologicznej ekosystemu wodnego. Ciek stanowi siedlisko roślinności wodnej rosnącej w nurcie rzeki i zakorzenionej w dnie oraz wielu organizmów zwierzęcych. Zubożenie różnorodności cieku przejawia się zanikiem organizmów od wody zależnych, w tym przedstawicieli ichtiofauny. Odbywa się to przez niszczenie schronisk, miejsc naturalnego tarła ryb i złożonej ikry, dotyczy to w szczególności gatunków litofilnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmiku nie ma więc możliwości poboru kruszywa z cieków znajdujących się w Południowomałopolskim OCHK dla celów gospodarczych.

W korytach rzek na Południowomałopolskim Obszarze Chronionego Krajobrazu często powstają odsypiska, powodujące przewężenie koryta i utrudnienie w przepływie wód, co lokalnie przyczynia się do zwiększenia zagrożenia powodziowego. Zgodnie z art. 21 ust. 1 z dnia 18 lipca 2001 r. ustawy Prawo wodne (tj. Dz. U. z 2012 r., poz. 145 z późn. zm.) „*utrzymanie wód stanowi obowiązek ich właściciela*” niemniej zdarza się, iż właściciel nie dysponuje wystarczającymi środkami finansowymi na udrażnianie koryt rzecznych w ramach utrzymania wód. W związku z tym, przyjmuje się w praktyce, zgodnie wykładnią Ministerstwa Środowiska, zastępczą dopuszczalną formę wykonania tych prac w drodze pozwolenia wodnoprawnego dla podmiotu zainteresowanego poborem kruszywa w ramach szczególnego korzystania z wód zgodnie z art. 122 ust 1 pkt. 1 oraz w związku z art. 37 pkt. 7 ustawy Prawo wodne.

W tych sytuacjach często występują prywatni wnioskodawcy oraz wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast z wnioskiem o uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego na pobór kruszywa w ramach szczególnego korzystania z wód.

W związku z tym zasadne jest podjęcie niniejszej uchwały wprowadzającej stosowne zmiany umożliwiające wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, realizowane w ramach szczególnego korzystania z wód w ramach art. 37 i art. 122 ustawy Prawo wodne, jeśli wynika ono z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia swobodnego spływu wód oraz lodów, po uzgodnieniu z właścicielem wody niezbędnego zakresu wydobycia.

Powyższe modyfikacje umożliwią realizację zrównoważonego rozwoju poszczególnych gmin znajdujących się na terenie Obszaru przy jednoczesnym zachowaniu jego celów ochrony.

Stosowanie odstępstwa w zakresie poboru rumowiska z koryt rzecznych wprowadzonego niniejszą uchwałą może uzasadniać wyłącznie sytuacja wyższej konieczności, jaką jest ochrona przed powodzią oraz w przypadku braku innych rozwiązań. W pierwszej kolejności odsypiska stwarzające zagrożenie powodziowe lub utrudniające swobodny spływ wód oraz lodów powinny być przemieszczane w obrębie cieku, a w ostateczności należy rozważać ich wybranie, przy uwzględnieniu skutków środowiskowych. Eksploatację kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów z rzeki, można rozważać jedynie wówczas, gdy w rzece zachodzi akumulacja osadów oraz gdy w zlewni tworzą się znaczne ilości rumowiska i jest ono często dostarczane do rzeki. Przy czym ilość pobieranego materiału powinna odpowiadać co najwyżej nadmiarowi dostawy rumowiska do danego odcinka rzeki nad zdolnością transportową rzeki.

Zgodnie z art. 125 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne pozwolenie wodnoprawne nie może naruszać m.in.: ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w art. 38 j lub ustaleń warunków korzystania z wód z regionu wodnego lub warunków korzystania z wód regionu wodnego lub warunków korzystania z wód zlewni, wymagań ochrony zdrowia ludzi, środowiska i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków oraz wynikających z odrębnych przepisów. W planach gospodarowania wodami zostały ustalone cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną tj. warunkiem nie pogorszenia ich stanu. Dla jednolitej części wód powierzchniowych, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniono także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód - co najmniej dobrego potencjału. Z uwagi na to, iż ekosystem wodny jako integralna część środowiska jest siedliskiem fauny i flory podlega ochronie, w każdym postępowaniu bierze się pod uwagę stan jednolitej części wód powierzchniowych pod względem elementów fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych.

Wykonanie takich prac w ramach szczególnego korzystania z wód musi być każdorazowo poprzedzone zgodą właściciela wody oraz uzyskaniem pozwolenia wodnoprawnego. Ocena zachodzenia przesłanek odstępstwa leży po stronie właściciela wody. Ponadto stroną każdego postępowania w przedmiotowych decyzjach jest uprawniony do rybackstwa.

Zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) projekt niniejszej uchwały podlega uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Krakowie. Dodatkowo opinie w zakresie niniejszej uchwały wyraziły właściwe miejscowo rady gmin.

Powiązane artykuły

Akty zmienione:

UCHWAŁA NR XVIII/299/12 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Metryka

Liczba odwiedzin:	548
Podmiot udostępniający informację:	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego
Osoba wprowadzająca informację:	Podmiotu Administrator
Osoba odpowiedzialna za informację:	
Czas wytworzenia:	2013-04-10 09:26:49
Czas publikacji:	2013-04-10 09:26:49
Data przeniesienia do archiwum:	Brak